

РЕШЕНИЕ

№ 2223

гр. София, 05.07.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 15 състав, в публично заседание на 17.06.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Полина Якимова

при участието на секретаря Ина Андонова и при участието на прокурора Павлов, като разгледа дело номер **8482** по описа за **2009** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – 161 от ДОПК.

„Ф. М.” Е., ЕИК по Булстат *, представлявано от управителя Йеспер Ф., оспорва ревизионен акт № */ 25.06.2009 г., издаден от главен инспектор по приходите при ТД на Н. С. - град, потвърден с решение № 1273/ 16.09.2009 г. на Директора на дирекция „ОУИ” при ЦУ на Н., в частта относно отказаното право на възстановяване на ДДС в декларирания със справка декларация вх. № */ 11.07.2008 г. размер от 10 357,17 лв за данъчен период м. юни 2008 г.

В жалбата са въведени оплаквания за материална незаконосъобразност на акта като базиран на неверни констатации относно корекцията на данъчната основа на извършените доставки. Според подателя й споразумението от 28.09.2007 г. е договор, при сключването на който страните по него са постигнали съгласие да се прекрати предсрочно споразумението от 05.11.2006г. във връзка с което предвидили изплащане на обезщетение /неустойка/. Поддържа се, че не е необходимо да се сочат данни за обезщетителния характер на споразумението от 28.09.2007 г., той като самото то представлява доказателство за това.

Искането до съда е за отмяна на ревизионния акт в частта относно извършена корекция на данъчната основа на извършените доставки и на начисления данък по справка – декларация № */ 11.07.2008 г.

Ответникът, Директорът на дирекция „Обжалване и управление на изпълнението” – С., чрез представител по пълномощие, оспорва жалбата и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на прокуратурата дава заключение за нейната неоснователност.

От фактическа страна се установява:

Със заповед № 804533/ 21.08.2008 г. /съобщена по реда на чл. 32 от ДОПК на 26.11.2008 г./, изменена със заповед № 807227/ 03.12.2008г. /връчена на упълномощено лице на 15.12.2008 г./, издадени от Ц Навчев, началник сектор Ревизии в дирекция „ДОК” ТД на Н. С., въз основа на доклад на орган по приходите в сектор „Проверки” при ТД на Н. С. офис Център, е възложено извършване на ревизия на жалбоподателя за данъчни задължения, сред които по ЗДДС. Определен е срок за приключване на производството 26.02.2009 г. Със ЗВР № 901449/ 26.02.2009 г., издадена от П Горанчева началник сектор „Ревизии” в Дирекция „ДОК” на ТД на Н. С. – град, той е продължен до 26.03.2009 г.

В ревизионен доклад № 901449/ 25.06.2009 г. са залегнали следните констатации и изводи на органите по приходите:

За ревизирания период основната дейност на дружеството е проучване на пазари и изследване на общественото мнение. През м. юни 2008 г. са извършени облагаеми доставки в размер на минус 46 736,50 лв и е начислен данък в размер на минус 9347,30 лв. Издаден е протокол № 0...1/ 30.06.2008 г. с данъчна основа -46 736,51 лв и ДДС -9 347,30 лв на „СТУДЕНЕЦ 2001” с посочено основание чл. 116 от ЗДДС. Представено е споразумение от 05.11.2006 г. между жалбоподателя и акционерното дружество, съгласно което „Ф. М.” Е. /наричано „компанията”/ ще предоставя срещу заплащане професионални консултантски услуги на клиента, свързани с Проекта за проектиране, изграждане, реализация, бизнес планиране, подготовка преди откриването, откриване и текущо управление на хотелите.

В издадения протокол като дата на данъчното събитие е вписана 30.06.2008г. Същият е издаден към данъчен документ фактура № 0...10/ 28.09.2007 г. с предмет на доставката „окончателно плащане по договор”. Като основание за издаване на протокола е посочен чл. 116 от ЗДДС във връзка с погрешно издадена фактура за обезщетение по договор съгласно чл. 26, ал. 2 от ЗДДС.

Фактура № 0...10/ 28.09.2007 г. е издадена от „Ф. М.” Е. с основание „окончателно плащане по договор”.

В т. 3 от споразумение от 05.11.2006 г. между дружеството - оспорващ и „СТУДЕНЕЦ 2001” е уговорено възнаграждението, което клиентът ще заплати на жалбоподателя. Според т. 3.3 от същото страните се уговорили, че възнаграждението в брой за предоставянето на услугите след края на изпитателния срок при условие, че споразумението не е било прекратено, съгласно т. 6.2 ще бъде в размер на 11948 евро без ДДС на месец /основно възнаграждение/. Основното възнаграждение е дължимо помесечно, не по – късно от 28 – мо число. Съгласно представена справка към фактура № 0..10/ 28.09.2007г. „Ф. М.” Е. получава възнаграждение за 2 месеца по 11 948 евро, равностойни на 46 736,51 лв /данъчната основа по фактурата/ за извършените услуги по сключеното споразумение със „СТУДЕНЕЦ 2001” . Представено е банково извлечение, според което сумата по фактурата е получена от жалбоподателя на 31.10.2007 г.

Към възражението срещу ревизионния доклад е приложено споразумение от 28.09.2007 г., сключено между жалбоподателя и „СТУДЕНЕЦ 2001” , с което страните се съгласили да прекратят договорните правоотношения по взаимно съгласие на основание чл. 6, т. 6.1 от споразумение от 05.11.2006 г. Като обезщетение клиентът ще заплати на ревизираното лице равностойността на две месечни възнаграждения

Представеното съобразно чл. 183 от ГПК споразумение от 28.09.2007 г. бе оспорено от процесуалния представител на ответника досежно автентичността му в частта, с която

съдържа обозначаване да е подписано от С Пепелярски.

От заключението на съдебно – почерковата експертиза, което не бе оспорено от страните и се цени от съда като компетентно изготвено и обосновано, се установява, че подписът, положен върху долната част от споразумението от 28.09.2007 г., сключено между „Ф. М.” Е. и „СТУДЕНЕЦ 2001”, не е изпълнен от Пепелярски.

Органът по приходите приел, че не са налице посочените в протокол № 0...1/ 30.06.2008 г. основания за издаването му от жалбоподателя, съответно за намаляване на декларираната от негова страна данъчна основа на изпълнените за периода облагаеми доставки и начисления във връзка с тях данък. Поради това с ревизионния акт е извършена корекция на декларираната от жалбоподателя данъчна основа и на размера на начисления данък за периода юни 2008 г. със сумата 9 347,30 лв.

Връченият на 17.07.2009 г. РА № */ 25.06.2009 г. е оспорен от „Ф. М.” Е. пред директора на Дирекция „ОУИ” С. на 03.08.2009 г., който го потвърдил с решение № 1273/ 16.09.2009 г. Върху разписката за връчването му е обозначено, че това е станало на 15.09.2009 г. Касае се за очевидна неточност, доколкото датата на издаване на решението е ден по – късно. Съдът приема, че в действителност потвърждаващото РА решение е връчено на представител на дружеството на 15.10.2009 г. и депозираната чрез пощенски оператор на 29.10.2009 г. жалба до АССГ е допустима.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното: Оспореният ревизионен акт е издаден от компетентен орган по приходите на основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК, след надлежно възложена ревизия съгласно чл. 112 и 113 от кодекса, при спазване на предвидената от закона форма – налице са реквизитите съгласно чл. 120 от ДОПК. Мотивиран е подробно, като неразделна част от него е и ревизионният доклад, съдържащ фактическите констатации и съображения на екипа. Не се установяват съществени нарушения на процесуалния ред за издаване на акта, които да опорочават фактическите и материалноправни изводи на органа по приходите. Доказателствата, послужили за издаването му, са събрани по предвидения в ДОПК ред. Данните в ревизионната преписка сочат, че хронологията на събитията, касаещи взаимоотношенията между жалбоподателя и неговия възложител, е следната. На 05.11.2006 г. двете дружества сключват договор, по силата на който „Ф. М.” Е. поема комплекс от задължения, свързани с предоставяне на професионални консултантски услуги в лицето на своите управители, насочени към първоначална подготовка, въвеждане в експлоатация и текущо управление на хотел и жилищен комплекс „С”. Възнагражденията по договора са предвидени като първоначално, възнаграждение по време на изпитателния срок, регулярни основни възнаграждения, заложи са и плащания за допълнителни привилегии. Една от хипотезите на прекратяване на споразумението е по взаимно съгласие на страните по него.

На 28.09.2007 г. от страна на жалбоподателя е издадена фактура № 0..10 с предмет на доставката „окончателно плащане по договор”, данъчната основа по която е 46 736,51 лв, а ДДС – 9347,30 лв. Видно от банковото извлечение, сумата е получена на 31.10.2007 г. от ревизираното дружество.

Според жалбоподателя в деня на издаване на фактура № 0...10/ 28.09.2007г. между страните по споразумението от 05.11.2006 г. е постигнато съгласие за прекратяването му в хипотезата по т. 6.1 от него; В чл. 2 от приложеното към РД споразумение клиентът /”СТУДЕНЕЦ 2001” / ще изплати на компанията /”Ф. М.” Е./ като обезщетение равностойността на две месечни възнаграждения по т.3.3 от споразумението 23896 евро без ДДС срещу издадена фактура, а всички останали

отношения помежду им, възникнали по повод договора от 05.11.2006 г., се считат приключени и уредени. Трудно четливото копие на това споразумение, налично в преписката, не съдържа подпис под израза „За клиента”, нито щемпел. Поради това на оспорващия бе указано да го представи в оригинал. Според неоспореното заключение на СПЕ същото не е подписано от С Пепелярски /в разрез с отбелязването в титулната му част/. В писмената защита процесуалният представител на „Ф. М.” Е. сочи, че от страна на „СТУДЕНЕЦ 2001” споразумението е подписано от лице без представителна власт, но страните по него ясно са изразили воля за прекратяване на споразумението помежду си от 05.11.2006 г., а получателят по фактурата от 28.09.2007 г. е изпълнил задължението си по чл. 2 от споразумението – да заплати като обезщетение равностойността на две месечни възнаграждения.

На 30.06.2008 г. е съставен протокол № 0..1 от страна на жалбоподателя, в който е отразено, че фактура № 0..10/ 28.09.2007 г. е погрешно издадена. Като правно основание е посочена разпоредбата на чл. 26, ал. 2 от ЗДДС „обезщетение по договор”. Върху протокола по чл. 116 от ЗДДС не е наличен подпис на лице, представляващо получателя.

Разпоредбата на чл. 116, ал. 1 от ЗДДС предвижда, че поправки и добавки във фактурите и известията към тях не се разрешават. Погрешно съставени или поправени документи се анулират и се издават нови. Съгласно ал. 4 когато погрешно съставени документи или поправени документи са отразени в отчетните регистри на доставчика или получателя, за анулирането се съставя и протокол - за всяка от страните, който съдържа: 1. основанието за анулирането; 2. номера и датата на документа, който се анулира; 3. номера и датата на издадения нов документ; 4. подпис на лицата, съставили протокола за всяка от страните. Всички екземпляри от анулираните документи се съхраняват при издател, а отчитането им при доставчика се извършва по ред, определен в ППЗДДС.

Както бе посочено, Протокол № 0..1/ 30.06.2008 г. не е подписан от представител на „СТУДЕНЕЦ 2001”, с което е нарушено изискването на чл.116, ал. 4, т. 4 ЗДДС. Върху самата фактура № 20..10/ 28.09.2007 г. също не е отразено анулирането ѝ. Липсват и доказателства, че съгласно чл. 116, ал. 5 от ЗДДС всички екземпляри от нея се съхраняват при жалбоподателя.

Неизпълнението на особените правила, регламентиращи извършването на корекция във фактурата, е формално основание да бъде отказано признаването ѝ от приходната администрация. Вярно е, че ЗДДС не поставя условия за срока, в който следва да бъде осъществена дадена корекция, но с оглед твърдението основанието за извършването ѝ да е настъпило 9 месеца по – рано, анулирането ѝ със съставяне на неподписания от получателя по нея протокол не може да намери обяснение. Това обстоятелство, ценено наред с обозначения предмет във фактура № 0..10/ 28.09.2007 г. „окончателно плащане по договор”, представляващо индиция за волята на страните същата да обективира последните две месечни възнаграждения от действието на споразумението от 05.11.2006 г., опровергава тезата за обезщетителния характер на плащането, поддържана от жалбоподателя. За установяване на нейната достоверност, от страна на дружеството не се посочиха доказателства за взаимоотношенията между него и „СТУДЕНЕЦ 2001” за периода от 28.09.2007 г. до датата на издаване на спорния протокол – 30.06.2008 г., които да обосноват извод, че фактура № 0..10/ 28.09.2007 г. е

погрешно издадена, респ. че тя е следвало да обективира плащане за неустойка с обезщетителен характер и подлежи на корекция по реда на чл. 116 от ЗДДС.

При така извършената проверка на законосъобразността на акта по реда на чл. 160, ал.1 вр. ал. 2 от ДОПК и по изложените съображения съдът намира, че при издаването му не е допуснато нарушение на материалния закон. Жалбата поради това е неоснователна и ще следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора и при заявеното искане за това на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение, което се определя от съда на 657 лв.

Воден от горното и на основание чл. 160 от ДОПК, съдът

РЕШИ :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Ф. М.” Е., ЕИК по Булстат *, представлявано от управителя Йеспер Ф., срещу ревизионен акт № */ 25.06.2009 г., издаден от главен инспектор по приходите при ТД на Н. С. - град, потвърден с решение № 1273/ 16.09.2009 г. на Директора на дирекция „ОУИ” при ЦУ на Н., в частта относно отказаното право на възстановяване на ДДС в декларирания със справка декларация вх. № */ 11.07.2008 г. размер от 10 357,17 лв за данъчен период м. юни 2008 г.

ОСЪЖДА „Ф. М.” Е., ЕИК по Булстат *, представлявано от управителя Йеспер Ф., да заплати на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението” – С. при ЦУ на Н. юрисконсултско възнаграждение в размер на 657 /шестстотин петдесет и седем/ лв.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ: